

“ZİKRİN ENERJİSİ”

İnsan vücudu, enerji üreten bir makine gibidir. İnsan vücudunun hareketleri, bu enerjiye bağlıdır. Bu enerji ise ruhtan gelir. Yani, metafizik enerji maddi bedenimizi hareket ettirir. Materyalist ve dinsizlerin hezeyanlarının zıddın maddi vücudumuzu ruhtan gelen enerjilerin hezeyanlarının zıddına, maddi vücudumuzu ruhtan gelen enerji ayakta tutmaktadır. Hastalık denilen olayın bir yönü de vücudumuzdaki enerjilerin düzensizliğindedir. İnsanın iyi veya kötü olması, enerji düzenine bağlıdır. Yani, ruhi ve zihni elemeler, ruhtan gelen enerji düzeninin bozulmasındandır. İnsan vücudunda biriken ve atılmayan enerjiler ona zarar da verebilir. Abdest olayında suyun, bu fazlalık enerjileri izole ettiği görülür. Aynı şekilde namaz esnasında fazla enerji, vücudun sivri noktalarından, yere verilir. Elbette ki biz bu enerji fazlalığını gözle göremeyiz, fakat bizim maddi bedenimizi tesir eder. Ancak, ibadet ve kulluk vazifemizi ifa ederken, belki farkında olmadan bünyemizi bozan çeşitli enerjilerden korunmuş oluyoruz. Sadece, ayın yörüngesinin değişmesiyle insanda birçok fiziki rahatsızlık meydana geliyor. Beyin ve mide hastalıkları çoğalıyor. Buna karşılık manevi bir atmosfer, insanın beyin dalgalarını düzenliyor. Biz, tabiatdaki bütün enerjilere, hareket yapmaya yönelik güç ve enerjileri, farklı metotlarla kullanarak hayatını sürdürür. Mesela, yemeklerden aldığımız enerji ile hareket eder, iş görürüz. Bunun yanında, dünyada ısı enerjisi, dinamik enerji, değişken enerji, elektrik enerjisi vs. gibi çeşitli enerjiler mevcuttur. İnsanın ruh ve hayatı, en büyük enerji kaynağıdır. Bu enerji, bütünlüğünü kaybetmeden şekil değiştirir. Yani, doğumdan ölüme kadar, bütün beden kalıbının değişmesine rağmen bütünlüğünü kaybetmez. Biz enerjileri göremeyiz; her maddenin enerjisi farklıdır. Yani, görünüşte aynı olan iki şey, fiziki ve kimyevi olarak paralel hareket etseler dahi, değişik vasıf ve frekansta enerjilere sahiptirler. Madde ne kadar hızlı hareket ederse o kadar fazla enerji taşıyordur. Aslında kainatta bulunan enerji çeşitli hallerde girer, fakat miktarı değişmez. Bir halden bir hale dönüşür. Su maddi olarak sıvı, buhar veya buz haline gelebilir ama enerji gücü değişmez. İnsan düşünürken dahi enerji harcar. Bu sebepten, iyi güzel ve faydalı şeyler düşünmelidir. Malayani, boş şeylerle meşgul olmak, akılları geveze, ruhları sersem yapar.

Mıknatıs gibi çekici kuvveti olan manyetizma ise, insanın ruhundan gelen bir özelliktir. Evet, manyetizma denilen güç, insanın beyin faaliyetinden, ellerindeki sıcaklıktan ve çıkan akımdan, tesir edici değil, bizzat Allah'ın bir lütuf ve keremi neticesinde, insanın ruhundan kaynaklanmaktadır. Ruhumuzun bu gizli kabiliyeti geçmişteki bütün uygarlıklar tarafından keşfedilmiş, insanlığın hizmetinde kullanılmıştır. Asırlar değişse dahi metotlar aynı kalmıştır. Okuma ve nefes etmeler, manyetik nazarlar, telkin ve ellerin pas(mesh), mesela Efendimiz'in bazı dualar için "okuyup, ellerinizle sıvazlayın" demesi ile enerji dağıtması; İnkâ ve Aztek'lerden Mısır'a, Çin'den Mezopotamya'ya, Hint'ten eski Yunanlılar'aa, Anadolu'dan Afrika'ya kadar hiç değişmemiştir.

Her insanda az veya çok manyetizma vardır. Ekser insanlar bunun farkına bile varmazlar. Küçük bir kainat olan insanın, yaratılıştan gelen bu özelliği, Allah'ın lütuf ve keremi olarak bütün insanlar için geçerlidir. Tarikat ehlinin salihleri ve sadıklarında ise bu 'güç' çok daha derin, etkili, ve keşif iledir.

İnsanı ayakta tutan ve hareket ettiren en mühim faktör, yediğimiz yemek, aldığımız gıda değil, ruhi enerjisidir. Ruhları sersem olmuş nice insanlar, en lüks hayatı yaşasalar, en leziz yemekleri yeseler dahi ancak yürüyen birer et yığındırlar.

Yeryüzündeki herhangi bir maddeyi ışık hızıyla hareket ettirebilseydik, o madde aslına dönecek ve enerji olacaktı. Madde iken sonsuz, enerji iken sıfır kütleyle, ağırlığa inecekti. Madde atomlardan, atomlar ise kuant denilen enerji beyaz noktalarından oluşmuştur. Beyaz noktalar, tanecikler halinde birleşince maddeyi oluşturur. Enerjinin öz kütlesi sıfırdır. Hareket halinde bir kütlesi vardır. Dördüncü boyut olan bu uzay zamanında eğilmekte, çekimin tesirinde kalmaktadır. Enerji denilen küçük ışık noktalarının bir kütlesi olması, onların fani ve ölümlü olduğunu gösterir. Uzayda bir kara delik nihayetinde onu çeker ve yutar öldürür. İnsanoğlu ışık hızına ulaşıydu, zaman ve mekân bulma güçlüğü çekerdi. Bu sebeple "mekân-zaman" kavramını enerji ve ışık hızı için kullanamıyor, enerjinin neye benzediğini anlamaksızın sadece onun fonksiyonlarını biliyoruz. Işık hızı zamanın akma hızıyla özdeş olduğundan, ışık hızına ulaşan bir nesne " zaman duvarı'na " da ulaşmış olur. Madde özelliği kaybolur, belli bir bedeni olmayan, akıcı enerji özelliği başlar. Bu şekilde dördüncü boyuttan beşinci boyuta geçilmiş olur. Sürat artıp, hızlandıkça saatimizin tik-takları arasındaki zaman yavaşlayacak, ışık hızının eşliğinde saat daha da yavaşlayacak ve ışık hızında ise duracaktır. Bir saniye ebediyet, sonsuzluk olacaktır. Kalbimizin bir çarpıntısı ebediyete kadar yetecektir. Zaman akmadığı için, aldığımız son nefes oksijen bize sonsuza kadar yetecektir. Yaşlanma, yıpranma olmayacaktır. Saatimiz "tik" der ama "tak" demez. Çünkü zaman durmuştur. Mürşid-i kamiller veya sadıklar veya salihlerin zikir ve rabitalarında "zamansızlık ve mekansızlık" bu noktada oluşur. Yani ihlas(tam bir rabita ve bağlanma ve fizikselliği yok saymakla kişi), başka bir boyutta başka bir 'enerji'ye dönüşür.